

Katharina Stecklmacherová Se Svými Dcerami Karmelou Ben Dom A Michal Maud Beer

Tahle fotografie pochází z poválečného období, z roku 1948 z Prostějova. Zleva ukazuje mou sestru Karmelu Ben Dom, rozenou Stecklmacherovou, naši maminku Katharinu Stecklmacherovou, rozenou Steinerovou, a mě, Michal Maud Beer, rozenou Stecklmacherovou.

Po válce jsme se vrátily – zázrakem – maminka, sestra a já, s námi to, co zbylo z věcí, které jsme vzaly s sebou před třemi lety. V březnu 1949 jsme odjely do Izraele. Maminka zase rozdělila náš majetek na tři díly, věděly jsme, že nebudeme bydlet spolu. Dostala jsem středně velkou nerezovou lžici, která se s námi vrátila z Terezína. Dokud mé děti byly malé, jedly s ní polévky a kaše, potom, co vyrostly, je lžice má a používám k jídlu jenom ji. Když byla první vnučka Inbal malá, jedla s mou lžicí, když byla u nás. Přeji si, aby mi bylo dáno jíst s mou lžicí až do konce mých dnů.

Maminka přijela z Terezína dříve, přivezla naše věci do Prostějova, nastěhovala se s jinými repatrianty do najatého bytu. Podařilo se jí sehnat pro nás jednu místnost ve čtyřpokojovém bytě v Křížkovské ulici; bydlela tam s námi paní Koblerová, pan Herzog a manželé z Maďarska či ze Slovenska. Bydlelo nás v jednom bytě sedm lidí – zbytky čtyř rodin.

Před začátkem školního roku jela maminka do Prahy, aby nás tam s Karmelou vyzvedla. Obešla některé z našich árijských známých, ti slušní, a byla jich většina, jí vrátili věci, které nám uschovali předtím, než jsme byli odtransportováni do Terezína. Naši prostějovští sousedé a známí byli velice hodní a slušní, když jsme se s maminkou vrátily. Maminka náš pokoj trochu zařídila, zpočátku jsme neměly ani skříň, ani postele, ještě několik týdnů jsme spaly na podlaze a naše skrovné oblečení viselo na skobách na stěnách. My tři – maminka, Karma a já – jsme se později přestěhovaly s paní Koblerovou do jejího bývalého bytu na Třebízské ulici, blízko nádraží.

Z naší rodiny se kromě miroslavské tety nikdo nevrátil. Z mých kamarádek a kamarádů jen Eva Herrmannová, dítě ze smíšeného manželství. Hloubala a uvažovala jsem o významu života, myslela jsem na sebevraždu; bylo mi ale jasné, že po tom, co maminka prodělala, bych jí něco takového nemohla udělat; a zdravý pud sebezáchovy mě asi zachránil.